

РЕШЕНИЕ

№ 25585

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9451** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на З. Х. Х. ЕГН [ЕГН] срещу Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ ГДИН за осъждането ѝ за неимуществени вреди от 15 000лева, представляващи обезщетение от забавеното едногодишно подаване на документи за ТЕЛК, входиран на 25.11.2022г..

По изложените в исковата молба съображения – се моли да се уважи иска. Твърди се, че лицето е постъпило в затвора на 20.10.2021г. , при което се обърнал към болницата към затвора да му се подготвят документите за ТЕЛК за първоначален преглед и освидетелстване. В продължение на една година е бездействано, поради което едва на 25.11.2022г. са внесени документите му. С оглед изложеното е търпял вреди, чието обезщетяване иска. С оглед изложеното –се моли да се уважи исковата претенция.

Ответникът по съображения в писмено становище на л.7 оспорва иска и моли за отхвърлянето му. В съдебно заседание поддържа тезата си чрез юрк.В.. Видно от становището не се установява първия елемент от исковата претенция- противоправно и вредоносно бездействие. Твърди се, че медицински лица са изпълнили добросъвестно задълженията си, както и каквото и да е забавяне да е имало –то изпитаните отрицателни емоции не са в състояние да причинят вреди. Подчертава се, че от постъпването на лицето в затвора на 20.10.21г.-веднага от 21.10. до 29.11.21г.е бил на лечение в СБАЛЛС, след това от 26.01. до 22.02.22г. и от 26.05 до 15.07.22г.

през което време му е проведено своевременно и адекватно лечение. Визира се, че многократно е извеждан за лечение и във външни заведения на 17.11.21г. за изследване на кръв, на 02.02.22г. за консултативен преглед, на 14.02.22г. за хоспитализация, на 03.06.22г., на 21.06.22г. на 30.06.22г., на 06.07.22г., на 11.07.22г..Твърди се, че преди постъпването в затвора ищецът е можел да прояви активност, като е било невъзможно още от постъпването в затвора да му се подадат документи, защото е трябвало да се направят редица изследвания. Видно от медицинската справка конкретно д-р А. е положил усилия да се оформят документите на ищеца, които са изпратени на ТЕЛК на 25.11.22г. Прави се извода, че за ищеца са посочени всички грижи съгласно Наредба №2 от 22.03.2010г. за условията и реда за медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода- конкретно чл.4, чл.5 и чл.20 от наредбата. С оглед изложеното – се моли да се отхвърли исковата претенция. Претендира се юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП по съображенията на ответника, също намира иска за неоснователен и предлага да се отхвърли.

Съдът след като се запозна с доказателствата по делото и становищата на страните, намери за установено следното:

От фактическа страна се установява следното:

На 20.10.2021г. л.с. е постъпил в затвора.

На 25.11.2022г. са изпратени документите и са входирани в ТЕЛК.

Издадено е решение от 09.05.2023г. ЕР №90960/86 от 09.05.2023г. на л.51, видно от което лицето е освидетелствано с 100% ТРН с водеща диагноза „болест, предизвикана от HIV burkitt лимфон“, за което му е определена 80% ТРН, както и за останалите съпътстващи заболявания дискова херния и кокастрога са му определени допълнително проценти.

За неимушествените вреди е разпитан свидетеля П. М.. Видно от показанията му ищецът след постъпването в затвора – една година е ходил при лекаря, които му е обещава да му подготви документите за ТЕЛК. Знае, защото са били в една група. Това, че не са му подготвени документите го е тормозело, ядосвал се е, искал е да се пенсионира и да има пенсия. От друга страна – свидетелят казва, че знае, че на всички заедно са подадени документите, на никой по-рано.

Разпитан е като свидетел и д-р А.. Същият не отрича, че има забавяне, но сочи, че проблемът бил в ТЕЛК, тъй като програмата „Х.“ не е работела, което не позволявало да се входират документите. Имало е случаи да се изпращат, но не се получават от ТЕЛК, за което е ходил много пъти в ТЕЛК. Преди това молбите са ТЕЛК са се подготвяли на ръка и са се носели в ТЕЛК. Веднага след решаването на проблема – на всички лишени от свобода са подадени документите. ТЕЛК-а на ищеца бил в Първа градска болница, като са направени всички изследвания –вкл. ЯМР, за по-голям процент.

Изслушано е заключението на в.л.А. К.. Видно от заключението му на л.117 от 15.10.2020г.- документите за освидетелстване се подават електронно чрез системата „Информационна система за контрол на медицинската експертиза“. Подаването на заявление е електронно чрез КЕП. Конкретно това става от лекаря. Системата е имало технически проблеми, но те са били краткосрочни т.е. до 24-часа.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, които не си противоречат, но касателно техническите проблеми се опира на изслушаната СЕ на в.л. К. пред показанията на д-р А..

ОТ ПРАВНА СТРАНА: да се уважи исковата претенция трябва да са налице елементите от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, включващи конкретно незаконосъобразно бездействие на служители на ответника, вреда и причинна връзка. Вредите следва да се установят конкретно и доколкото се касае за неимуществени вреди, трябва да се установи с гласни показания, че ищецът е бил огорчен от действията във връзка със забавеното му входиране на искането му за освидетелстване. Трябва да се прецени какви действия е извършил ответникът във връзка с искането му, доколкото лицето е било лишено от свобода и дали това забавяне е драстично или такова в степен да причини определени вреди или такива в претендирания размер. Не е спорно, че приложимият акт е Наредба №2 от 22.03.2010г. за условията и реда за медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода - чл.4, чл.5 и чл.20 от наредбата. Видно от закл. на в.л. К. подаването на документи за освидетелстване е само по електронен път. Конкретно за л.с. доктор А. е следвало да изготви и депозира заявлението. Видно от показанията му е имало проблеми, но от СЕ се установява, че същите са краткосрочни т.е. до 24 часа. По делото безспорно съдът приема за установено /вкл. и от показанията на свидетелите, които не си противоречат и се кредитират/, че лицето след постъпването в затвора е поискало да му се подадат документите, но същите са депозирани след една година. За наличието на напрежение между страните във връзка с подаването на документите пред ТЕЛК е и писмо изх.№2137 от 29.11.2022г., подписано от д-р А., съгласувано с началника на Затвора до ГДИН във връзка с оплакване, че документите му не са придвижени към ТЕЛК. Посочено е, че при извеждането му в болница „Ив.К.“ му е дадена дианоза ХИВ инфекция, описани са и опитите за подаване на документи. Каквито и да е технически проблеми да е имало – те са били еднократни и не обуславят посоченото забавяне. Това, че за всички са подадени документи със закъснение, също не игнорира посочения период на закъснение. Не кредитира твърдението на защитата на ответника, че е трябвало да се изготвят допълнително документи. Видно от епикризата на л.17 – от 21.10.2021г. в същата е отразено кокартроза, както и ХИВ. Следователно още към тази дата е било възможно да се направи искане за освидетелстване, след което съответната ТЕЛК указва на какви прегледи трябва да премине лицето. Съдът не оспорва, видно от показанията на д-р А., че при определянето на датата за ТЕЛК – на л.с. е съдействано вкл. му е направен и ЯМР. Следователно налице е първият елемент- противоправно бездействие по подаването на документи за освидетелстване. Ирелевантно е каква друга медицинска грижа пред периода е оказвана на лицето, както и дали преди постъпването в затвора – ищецът е можел сам да подаде документите си. Последното би имало значение за размера на неимуществените вреди, защото ако ищецът е negliжирал нуждите си преди лишаването му от свобода –интензитетът на страданието му от negliжирането на същите при ответника- също няма да е дълбок.

Съдът приема, че е налице е вреда. Видно от показанията на свидетеля М., ищецът е страдал от неподаването на документите му. Многократно е ходил при доктора да иска това. Ядосвал се е, защото е искал да се пенсионира и да получава някакви пари. От преписката са налични и документи във връзка с посочената хипотеза - визираното по-горе писмо на д-р А. до ГДИН.

Съдът констатира, че е налице и причинна връзка между вредата и бездействието, която е пряка и непосредствена. Ако бяха подадени своевременно документите му за освидетелстване, то вредите не биха настъпили.

Относно размера на вредата- съдът съобразява, че ищецът е следвало да окаже съдействие при подготовката за изпращане на молбата за освидетелстване. Следвало е да подсигури необходимите документи в цялост, които да се опишат в подкрепа на искането му за освидетелстване, за да може при определянето на датата на ТЕЛК, за му се дадат указания при какви специалисти да бъде прегледат в доказването на твърденията си за наличието на посочените заболявания. Въпреки изложеното обаче видно от епикризата на л.17 – от 21.10.2021г. в същата е отразено кокартроза, както и ХИВ. Това се заболявания, възникнали преди л.с., поради което за интензитета на вредите, съдът съобразява констатацията на ответника, че ищецът е можел да се погрижи за здравния си статус и преди това. Неглижирането на проблема от негова страна, не може да причини вреди с дълбока степен на страдание от неглижирането от ответника. В тази връзка съдът съобразява и това, че проблемът е бил не персонален, а за всички л.с.. Така относно размера на вредите, макар да се установи, че ищецът е страдал, съдът приема, че интензитета на това страдание не е такъв, че да се присъди търсения размер от 15 000лв..Отделно и самото решение за ТЕЛК е близо половин година от подаването на документите, поради което съдът определя размера като справедлив на 2 000лв.. Следователно за 2000лв. трябва да се уважи иска, а за разликата от 13 000лв. искът да се отхвърли като неоснователен.

Следователно исковата претенция е частично основателна, в която част да се уважи, а в другата да се отхвърли. Не следва да се присъжда юрк.възнаграждение.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на З. Х. Х. ЕГН [ЕГН] срещу Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ ГДИН

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“-МП ДА ЗАПЛАТИ НА ИЩЕЦА 2000ЛВ. неимуществени вреди, представляващи обезщетение от забавеното /от 20.10.2021г./ подаване на документи за ТЕЛК, входиран на 25.11.2022г. по което е издадено ЕР решение от 09.05.2023г. №90960/86 от 09.05.2023г.

КАТО за разликата от 13 000лв. до пълния предявен размер на иска ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред троен състав на АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Преписи.

Съдия:

Съдия: